

Tuoreen voiman esiinmarssi

MUSIIKKITEATTERI

My Fair Lady-musikaali Ypäjän Musiikkiteatterissa 19.6. Esitykset jatkuvat 9.7. asti.

Kukkamyyjää ja hienoa naista ei erota heidän käyttäytymisestään vaan siitä, miten heitä kohdellaan. Eikä se, että tietää yhdestä lauseesta kahden kadun tarkkuudella puhujan asuinpaikan Lontoossa tee miehestä hienoa, saatikka sivistynyttä.

Tämänkinlaiset seikat järjestyvät My Fair Lady-musikaalissa uomiinsa. Mikä vielä arvokkaampaa, musikaaliklassikko on löytänyt joka suhteessa oikeat uomansa Ypäjän Musiikkiteatterissa. Musiikkiteatterilaiset ovat saaneet jälleen kokoon esityksen, joka ansaitsee ihmetyksellä kuorutetun kunnioituksen.

PLUSSISTA VÄHÄISIMMÄKSI ei pidä lukea tulevaisuudenuskon määrää, jonka näyttämö taikoo itseensä My Fair Ladyn myötä. Siinä määrin tuorein kasvoin on Ypäjän Musiikkiteatteri produktion vastuunalaisimmat tehtävät täyttäneet.

Noora Tyni ei jätä pääroolissaan Eliza Doolittlenä mitään epäselväksi sen suhteen, etteikö hän olisi todellinen löytö mille tahansa muullekin näyttämölle. Hänen rehevä suorituksensa vakuutti Tampereen murteesta alkaen tasaisen varmasti kaikilla osa-alueillaan. Noora Tyni paljasti myös musikaalisuutensa ja jatkoi konstailemattomalla luonnollisuudellaan valloittaneilla laulunumeroillaan Ypäjän Musiikkiteatterin kunniakkaimpia vokaaliperinteitä.

UPEAN SUORITUKSEN teki myös Kalle Tulander professori Higginsinä. Näyttämötaiteen parissa jo vankat näytöt omaava lahjak-

kuus osoittautui laulajanakin tekijäksi, jonka kannattaa harjoittaa kyseistä taiteenlajia jatkossakin. Aika pitkälle sama määritelmä pätee Johannes Keskiseen eversti Pickeringinä.

Sille, että joku tuntui kaipaavaan professorin ja everstin rooleihin kasvoja, joita elämä on kulluttanut oleellisesti pitempään, löytyy uskottavuusmielessä perusteensa. Hyvät roolisuuritukset ovat kuitenkin hyviä roolisuurituksia ikään katsomatta. Niistä pitää mainita erikseen Pekka Virtanen, tällä kertaa maan mainiona Elizan isä-Alfredina, Ilona Rauhala Higginsin taloudenhoitajana ja vaikka Arttu Malin liukkaana Zoltan Karpathynä.

FREDERICK LOEWEN musiikilla My Fair Lady on itsestään maailmaa vuosikymmenestä toiseen valloittaneena klassikkona kannatellut ja kannattelee jatkossakin. Silläkin saralla Ypäjän Musiikkiteatteri kestää Kari Mäkirannan otteessa vertailun. Huomauttamisen havaitseminen kuoro-osuuksista vaati kuuntelua tarkalla korvalla ja orkesterin suunnasta vieläkin tarkemmalla.

My Fair Lady toimii Ypäjällä muutenkin lavasteita ja varsinkin Piritta Kämi-Conwayn puvustussuunnittelua myöten, ehkä kulunutta, mutta perusteltua ilmaisua käyttäen, kuten ammattilaisilta ikään.

AITOA JA IHAN KÄYPÄÄ ypäjäläisulottuvuutta klassikko saa miekkailuosuuksista. Hevosetkin tulee Ypäjällä ymmärtää, vaikka ne ajatusta itsetarkoituksellisuudestaakin herättävät.

Katsomon uudet selkänojat lisäävät istumamukavuutta oleellisesti.

ERKKI KURONEN